

De gældende krav om fusionsregnskab og spaltlingsregnskab bygger ikke på en direktivbestemmelse, og er derfor ikke krævet efter de EU-selskabsretlige regler.

Af hensyn til det hidtidige danske krav om et fusionsregnskab fik Danmark i forbindelse med forhandlingerne om tredje selskabsdirektiv optaget en erklæring i Rådets protokol, hvoraf det fremgår, at Rådet tager til efterretning, at de danske myndigheder udover direktivets fusionsdokumenter vil stille krav om en fælles regnskabsopstilling.

Baggrunden for det hidtidige danske nationale krav om et fusionsregnskab er, at danske nationale fusioner tidligere var såkaldte massefusioner, hvor fem til ti selskaber deltog i fusionen. Som følge af det store antal selskaber fandtes det derfor nødvendigt, at aktionærerne inden fusionens gennemførelse fik et overblik over de regnskabsmæssige konsekvenser af fusionen. Forholdene har imidlertid ændret sig. I danske fusioner deltager der på nuværende tidspunkt typisk to til tre selskaber. Det er endvidere meget almindeligt, at fusioner i dag er koncerninterne, hvilket vil sige, at fusionerne involverer selskaber inden for den samme selskabskoncern. Det historiske udgangspunkt for kravet om et fusionsregnskab har som følge heraf også ændret sig.

Kravet om fusionsregnskab er et rent nationalt krav. Det har således vist sig, at kravet om et fusionsregnskab kan være en hindring for den stadig stigende globalisering, der finder sted. Fusionsregnskabet giver således væsentlige problemer i forbindelse med etableringen af SE-selskaber ved fusioner, ligesom fusionsregnskabet vil kunne være til skade for danske selskaber i forbindelse med grænseoverskridende fusioner, når 10. selskabsdirektiv om grænseoverskridende fusion af kapital-selskaber bliver inkorporeret i dansk ret.

Det vurderes som følge heraf, at der ikke længere er behov for, at der i alle fusioner skal udarbejdes et fusionsregnskab.

Det foreslås derfor, at det hidtidige krav om udarbejdelse af fusionsregnskab ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der fortsat vil blive stillet krav om udarbejdelse af en udtalelse fra en vurderingsmand om fusionsplanen, herunder vederlaget, samt om en vurderingsmands erklæring om kreditorernes retsstilling. Disse dokumenter skal fortsat udarbejdes, uanset om de deltagende selskaber er underlagt revisionspligt og vil til fulde varetage hensynet til bl.a. kreditorerne og aktionærerne, også i tilfælde hvor mange selskaber fusionerer.

På tilsvarende vis foreslås det, at det eksisterende krav om et spaltlingsregnskab også ophæves, idet der ikke er begrundelser for, hvorfor der på dette punkt skal være forskel mellem fusionsregelsættet og regelsættet for spaltninger. Også spaltlingsregnskaber skyldes nationale regler, der ikke følger af EU-lovgivning.

2.2.1.5.4. Udelukkende krav om vurderingsberetning om apportindskud ved indskud i værdier

(Lovforslagets § 1, nr. 2 og 8, og konsekvensændringerne i § 1, nr. 3 og 4)

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabsloven skal der ved stiftelse af et aktieselskab og ved kapitalforhøjelser udarbejdes en vurderingsberetning om apportindskud, hvis aktierne i selskabet kan tegnes mod indskud af andre værdier end kontanter (apportindskud), eller hvis selskabet skal overtage sådanne andre værdier end kontanter på anden måde end mod vederlag i aktier.

De gældende bestemmelser i aktieselskabsloven medfører, at der under visse omstændigheder skal udarbejdes en vurderingsberetning om apportindskud for et selskab, der er stiftet ved kontantindskud, eller ved en kontant kapitalforhøjelse. Dette er bl.a. tilfældet, hvis det i forbindelse med kontantstiftelsen af selskabet eller kontantforhøjelsen i selskabet er forudsat, at selskabet umiddelbart efter stiftelsen skal erhverve en række aktiver.

Andet selskabsdirektiv foreskriver, at der skal udarbejdes en vurderingsberetning om apportindskud, hvis selskabet stiftes ved indskud af andre værdier end kontanter, eller hvis kapitalforhøjelsen i selskabet sker ved indskud af andre værdier end kontanter.

Derimod stiller EU-reglerne ikke krav om en vurderingsberetning, hvis selskabet skal overtage sådanne andre værdier på anden måde end mod vederlag i aktier i forbindelse med kapitalforhøjelsen eller stiftelsen. Dette er således et nationalt krav.

I forhold til erhvervelser fra tredjemænd foreslås det, at det skal være det almindelige marked, der regulerer værdiansættelsen af selskabets erhvervelse og kontraktvilkårene i øvrigt.

Bestyrelsen vil kunne ifalde ansvar efter de almindelige erstatningsregler, hvis den foretager dispositioner, der påfører selskabet eller dets kreditorer m.v. tab.

Hvis der er tale om erhvervelser fra en stifter eller en aktionær, der er selskabet bekendt, indeholder aktieselskabsloven en særlig beskyttelsesregel om, at der i en række tilfælde skal udarbejdes en vurderingsberetning om erhvervelse af andre værdier end kontanter. Med lovforslaget ændres der ikke på dette.